

Byyyyl dlouhej, abych tak řekl teda.

Kdyby bylo na mně mohl by Štědrej večer začít klidně už jako ráno. Protože - kdo to má vydržet? Ešče, že je to teda den, kdy se furt něco děje. A prej aby se to stihlo, šlo se na dlouhou prochajdu hnedle ráno. Nic proti. A protože jsme šli fšickni najednou, tak sme si to i docela natáhli. Pánčička furt něco vymejší. Jako třebas, že se bude hledat skořice. Donedávna jsme ji hledali jen doma, tak prej už budem i venku, když mi to minule tak dobře šlo. Pánik v tichosti a nenápadně protočil panenky, protože jeho představa procházky je, že prostě jdeme. Bylo mu jasný, že tentokrát to bude o dost jinak. A takhle - ono kdyby Taliprd nebyla kopyto, tak jsme se ani nemuseli zdržet a mohlo se pak plynule jít. Jeeenže..... prostě Tali. Vono nestačí, že to teď s ní je zase slušná otrava.

První sem šel hledat já a protože vim a protože umim, tak sem i našel v trávě vedle cesty. Hladkej průběh to mělo a šlo to raz dva. Stačilo říct "Rumíčku skořice-hledej!" a nebylo vo čem diskutovat. Pánčička se radovala, jak pěkně mi to i tentokrát venku jde a řekla si, že to zkusí i s Tali. Nooo, tak jako to asi neměla dělat. Už vzhledem k tomu Taliprdovému rozpoložení.

Začátek byl stejnej jako u mě, jenže tím to taky skončilo. V první fázi se Taliprd rozhodla, že vyhledávání skořice využije k tomu, že vezme čáru a půjde si po svých. Takže pánčička si musela máknout, aby madáme vrátila zpátky do hry. No a pak Tali začala předstírat, jak úpěnlivě hledá, celý to tam zdupala takovým způsobem, že pak už nebylo poznat, jestli a kde nějaká skořice je. Nakonec místo Tali hledali úplně fšící, aby se zjistilo, že se Taliprdový podařilo v nestřeženým okamžiku celou skořici rozchroustnout ve dvě. Tak to pánčička se smutným povzdechem vzdala a šlo se jen tak dál. Znova se pokusila o nějaký zapojení tý husy flekatý až na myší louce. Chtěla po ní, stejně jako předtím po mně, aby hledala balonek. No jooo, jenže to byla opravdu hodně naivní. Zatímco my dva jsme si to před tím pořádně užili, tak s Talito asi ani nebudu komentovat dál. Stačí asi, když napíšu, že zapírala jak divá. Taliprd pochopitelně. Vona, když nechce něco dělat, tak předstírá naprostou idiocii. Ne, že by jí to dalo nějak moc práce, ale spolehlivě tím pánčičku ničí. Xkrát to s ní trpělivě zkusila, než jí došla trpělivost a vlítla do ní jak do hodin, jak říkává. A to byste ale koukali, jak to najednou výborně šécko šlo. Jenže to už pánčičku dokonale otrávil. Poslala flekatou slušně řečeno do háje a dost možná ešče dál a už se na ní vykašlala. A šli jsme spolu do stařiny naservírovat zvířátkům sváteční večeri, tak jako každěj rok. Část jsme toho nechali v

přední části polí a větší díl připravili tady pod mladým dubem. Jablíčka, mrkvičky a zelí. Ať se taky nadlábnou, stejně jako my doma.

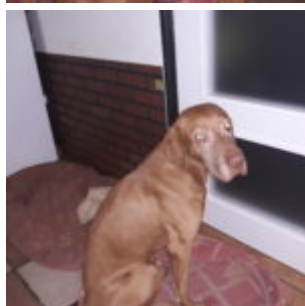
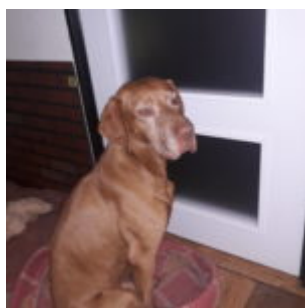
Tam jsme dorazili po víc jak dvou hodinách a mohli si jít dáchnout na pelíšek, aby to čekání na Jéžiška líp utíkalo. Pánčička mezitím řádila v kůchni. Lítalo to slušně, bohužel teda nedošlo k tomu, že by třeba nějakej řízek opustil svou dráhu letu a skončil někde na zemi. Ale i tak na nás pánčička pamatovala. Tu třeba s kouskem sýra, támhle byla přebytečná šunčička a tak jako podobně. I pro todle mám Vánočky rád, že se v kůchni pořád něco děje. Někdy i ne teda úplně podle plánu. To když se pánčička zabere do práce a taaak jako trooošánek pozapomene, že zapnula plotnu s purpurou na vyšší rychlostní stupeň. Pak dojde následně k ochlazení celý domácnosti, protože je nutno vyvětrat ten čmoud, co se rozleznul bytem. Já nevím, že už se tohle nějak nenaučila vychytat. Rok co rok je to u nás jak na spáleníšti a to několikrát za období Vánoček.

Dovařeno, dovětráno a šlo se na odpolední venčení. Pánčička na něj vzala čerstvě uvařenej svařák, ale trochu zbytečně. Špatně se nějak s páníkem dohodli a tak sme šli každej někudy jinudy. My jsme si pocourali tmou mezi starejma domečkama. No a doma jsem pak už věděl, že se tady někde vochomejtá Jéžišek. A voni furt nic! Klidně si sedli k bedně a čučeli. A že to prej za to zdržení stálo, ta nová pohádka. Jako jim možná jo, ale co my?? Večeře nikde?? Prej abychom se najedli stejně jako voni. Skvělý! A navíc díky tomu, že nezavřeli dvěře a čučeli na tu bednu, tak Jéžišek tam ke stromku furt nemohl dosednout.

Už sem byl úplně zničenej. Taliprd ten ví prd, že jo, tomu je hej, ale já? Kterej vim šécko? Nebo teda skoro šécko. Taklenc to celý prokoučujem sakra. Nakonec se uráčili do tý kůchně a zas to začlo lítat. Aspoň že ta večeře byla fakt štědrá, když už byla pozdní. Vdechnul sem to natošup a už se těšil. Sednul sem si za dvěře a že pudem.

No jo jenže, že jo. To se voni zase ráčili ukotvit u stolu. A přes veškerý moje naléhavý žádostě,

se v tom příšerně nimrali. Jako tohle je normální mučení. Taliprd, co ví prd, chrápala tak, že

sem se bál, že Jéžiška vyplaší, pokud vůbec přinde. A nebo se vrátí a šécko si to vezme, když si pro to tak dlouho nikdo nejde. Když řeknula pánčička, že si ešče asi dá kafe, prásklo to už se mnou vo zem.

A vona se tomu připitoměle hihňala. No a to tvrdí, že mě má ráda! Aaaaaale nakonec sem se dočkaaal, dočkááál

Tolikatě balíčkůch tam bylo a spousta jich byla pro mě!! Já sem byl zase tak moc nejvíc nejhodnější!! Zvláštní teda je, to mě pravda zarazilo, že Taliprd, která vůbec nejní nejhodnější, tak ta tam měla úplně stejný balíčky jako já. Todle nebude vo spravedlnosti, řeknul bych. Todle nejní spravedlivý nadělování. Vona měla dostat prd v pytlíku tak leda. A ne jako já buřtíka, plyšáka, žvejkačky, házedlo a balonek a dobrůtku. No ale to je jedno, hlavně, že sem mohl rozbalovat a rozbalovat. To já miluju, to mě bavčí moc.

Můžu klidně rozbalovat i to pro vostatní, to mě ale nikdá nenechaj. Takže se musim spokojit s tím svým. No a zatímco Taliprd si vybalila nejdřív poživatiny a co nejrychlejš je vdechla, já si vybalil psího přítele plyšovýho. Teenen je. Teda..... skoro byl □ . Protože Taliprd mi ho ukradla a skorem mu urvala hlavu! Ale pánčička slíbila, že ho zase sešije. Tak sem navoplátku já Talilprdovi ukradnul plyšovej balonek. A dobře sem si vohlídal, aby neukradla taky moje poživatiny. Pak sem si lehnul a spokojeně si žužla žužlokostéčku a když sem ji užužla, vzal sem si žužlopichlobalonek, kterej sem dostal úplně funglovej a uložil se s nim po

stromek a žužlaL. A občas se šel zapojit do rozbalování. Krásnej Štědrej večír sem si užil. Tak jak to má bejt. Až mě vám to krapítek zmohlo teda.

Potom už přišla noční prochajda a mohl sem jít spinkat. Jak to zpívaj v tý písničce, co si pánčička v tudle dobou pouští?Bylo toho trochu moc, máme na rok na klid nárok zas až do Vánoc..... A nechal sem si zdát vo tom, jak zejtra budem řídit s tím novým házedlem.